

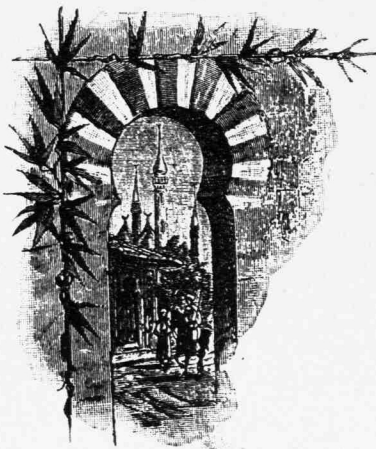
οί συχνά ἐν τούτοις ταξιδεύοντες δὲν γνωρίζομεν πῶς γίνονται.
 Ἄλλὰ τέλος ὁμολογήσωμεν καὶ τὴν ἐξῆς ἀλήθειαν. Ὅτι ὅλα αὐτά, ὅλα τὰ προσωπικὰ χαρίσματα τοῦ Καρόλου καὶ ἡ ἀνατροφή του καὶ ἡ καλὴ του θέλησις καὶ τῆς Ἐλισάβετ τὸ θαυμάσιον πνεῦμα καὶ ὁ ζῆλος οὐδὲν θὰ ἠδύναντο ἐν τῇ νέα πατρίδι των, ἂν δὲν εὑρισκον ποῦ νὰ πατήσωσι, τὸ κατάλληλον ἐν αὐτῇ **plate-forme** ἐφ' οὗ νὰ κινεῦνται ἐλευθέρως καὶ ἀσφαλῶς. Ὑπῆρξε καὶ ἀντίδρασις· ἀλλ' ἦτο μηδὲν ἀπέναντι τῆς ὑποστηρίξεως ἣν τὸ ζεῦγος τοῦτο δικαίως εὔρε παρὰ τῇ διευθυνούσῃ τάξει τῆς χώρας. Καὶ ἐν τῇ ἐποχῇ ἀκόμη τῶν μεγίστων ἀνωμαλιῶν τῆς χώρας δὲν ἦσαν τὰ πάντα βευστά. Εἶχον ποῦ νὰ στηριχθῶσι διὰ νὰ πράξωσι τι χρήσιμον καὶ σπουδαῖον. Ἡ κοινωνικὴ τάξις εἶχε κάποιαν εὐστάθειαν. Τὸ σκυλὶ ἐν ἄλλοις λόγοις ἐγνώριζε τὸν ἀφέντην του. Οἱ δὲ Βογιαῖροι, μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματά των, ἀπεπέλουν ὅπωςδῆποτε μίαν δύναμιν πρὸς ἣν οἱ Βασιλεῖς εἰς μίαν τινα περίστασιν ἠδύναντο νὰ στραφῶσιν, ὁ δὲ ὄχλος δὲν εἶχε προφθάσει νὰ εἰσβάλῃ ἀκόμη πανταχοῦ. Ἄλλως ὑπῆρχον ἄνδρες ὡς τὸν Βρατιάνον, ἵνα τὸν ἀναγκαιώσωσι καὶ τὸν ποδηγετήσωσι, καὶ ἀσπίς πάλιν τοῦ δεξιοῦ ὑπουργοῦ ἤξευρε νὰ γίνεταί ὅταν ἔπρεπεν ὁ ἡγεμὼν. Ἀλληλεγγύη ἐν πᾶσι καὶ μεταξὺ πάντων· τοῦτο τοῦλάχιστον ἀντελήφθη ἐγὼ ἐκ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Ρουμανίας καὶ ἐπ' αὐτοῦ πατριωτῶν καὶ πολιτικῶν θὰ ἤθελα νὰ εἴλωκα τὴν προσοχὴν. Ἐδῶκαν πάντες πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας καὶ προσέβαινον ἐπὶ τὴν κατάκτησιν κοινοῦ σκοποῦ, τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος.

(Ἀθῆναι, Ὀκτώβριος 1900)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΡΑΔΟΣ

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ

Μέσα στῆς νύχτας τῆ σιωπῆ,
 Εὐπνησε κόρη χαρωπῆ
 Ν' ἀκούσῃς τῆ φωνῆ μου.
 Εὐπνησε κόρη νὰ σοῦ πῶ
 Πῶς λαχταρίζω, πῶς πονῶ,
 Πῶς φθείρω τὴ ζωὴ μου.

Εἰς τῆς νυκτὸς τῆ σκοτεινιά,
 Τὴν τρομερὴ τὴν ἀπονιά
 Ποῦ δείχνεις τώρα λέω :
 Ἐσὺ γελᾷς κ' ἐγὼ ἀγρυπνῶ.
 Ἐσὺ μισεῖς κ' ἐγὼ πονῶ
 Καὶ πικραμένα κλαίω.

Ὅνειρο ἐστάθηκε γλυκὸ
 Ὅ,τι γιὰ μένα τὸ φτωχὸ
 Αἰσθάνθηκες στὰ στήθεα·
 Κι' ὅ,τι γιὰ σὲ γροικᾷ ἡ ψυχὴ,
 Εἶναι γιὰ μὲ τὸ δυστυχῆ
 Ἡ πλειὸ θλιμμένη ἀλήθεια.

ΣΤΕΦ. ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ